

KONINKRIJK.

LES 14

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] 2 KONINGEN 5, 6, 17 en 25
----------	--

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (2 Koningen 5, 6, 17 en 25). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [DE CHRISTELIJKE GEMEENTE] (2) HANDELINGEN 2:42
----------	---

Repeteer twee aan twee.

(2) De activiteiten van de Gemeente. Handelingen 2:42. En zij volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 4:1-17a
----------	---

Introductie. In Romeinen 3 zei Paulus dat “verlossing” volgens het evangelie plaatsvindt wanneer iemand door het geloof gerechtvaardigd wordt. In Romeinen 4, bewijst hij dat de rechtvaardiging door het geloof altijd al de methode voor verlossing in de Bijbel was, dus ook de methode voor verlossing was gedurende de oudtestamentische periode.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Romeinen 4:1-17a met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

4:1-8

Ontdekking 1. Paulus gebruikt twee argumenten waarom “de rechtvaardiging door het geloof” altijd al de methode voor verlossing in de Bijbel was.

Zijn argumenten zijn gebaseerd op twee aanhalingen uit het Oude Testament.

(1) Zijn eerste argument is Romeinen 4:1-5.

Abrahams geloof werd hem toegerekend als gerechtigheid.

Paulus stelt de vraag, “Wat heeft Abraham, onze vader wat het vlees (menselijke afkomst) betreft, verkregen?” Hij maakt een veronderstelling die hij meteen verwerpt. Hij zegt, dat als Abraham gerechtvaardigd werd door de werken van de wet (dat wil zeggen, doordat hij zich liet besnijden), zoals veel Joden, christenen en Moslims denken, dan had hij iets om zich op te beroemen voor mensen, maar niet voor God. Paulus trekt daarom de gevolgtrekking dat *de rechtvaardiging door de werken van de wet (de besnijdenis) niet voor Abraham geldt.*

Paulus bewijst dat Abraham niet door de werken van de wet gerechtvaardigd werd door zich op de Bijbel te beroepen. Hij haalt Genesis 15:6 aan. God had een aantal beloften aan Abraham gedaan die heel lang niet in vervulling zijn gegaan, maar toch geloofde Abraham God. Hij geloofde dat God de waarheid sprak en Zijn beloften op Zijn tijd in vervulling zouden doen gaan. Dat geloof rekende God hem tot gerechtigheid. Dus Abraham werd door geloof (in God

en Zijn beloften) alleen en niet door werken van de wet (de besnijdenis) gerechtvaardigd. De rechtvaardiging wordt toegerekend door God, maar is niet een menselijke prestatie.

De tegenstelling in vers 2 en 3 is tussen “rechtvaardiging door de werken (van de wet)” en “rechtvaardiging door het geloof”. De tegenstelling is niet tussen “degenen die de werken van de (godsdienstige) wet¹ onderhouden” en “degenen die niet de werken van de (godsdienstige) wet onderhouden”², maar tussen “degenen die de werken van de (Joodse, christelijke of Moslim) wet onderhouden” en “degenen die *alleen* (in de God van de Bijbel en Zijn beloften) *geloven*”! Abraham werd gerechtvaardigd, niet door zijn werken van de wet (bv. de besnijdenis) te compenseren of te belonen, maar door zijn geloof in de God van de Bijbel (en Zijn beloften in de Bijbel)! “Geloof” wordt niet gecompenseerd of beloond! Rechtvaardiging (verlossing) wordt uit genade geschonken aan de gelovige (Efeziërs 2:8-9)

De tegenstelling in vers 4 en 5 is tussen “compensatie” (verdiende beloning voor iemand die de werken van de wet onderhoudt) en “genade (onverdiend gave voor iemand die niet werkt, maar gelooft)”. God rechtvaardigde Abraham uit genade door zijn geloof in Gods woorden. Dus, rechtvaardiging door geloof is tegelijk een rechtvaardiging uit genade (dat wil zeggen, de gelovige wordt “rechtvaardig verklaart” zonder dat hij het verdiend)!

Bovendien werd Abraham niet gerechtvaardigd door “een algemeen geloof” in een god van een ander godsdienst (of geloof in het boek van de god van een ander godsdienst), maar hij werd gerechtvaardigd door een specifiek geloof in de God Die Zich in de Bijbel geopenbaard heeft en Die de goddeloze en onrechtvaardige mens rechtvaardigt door Jezus Christus!

(2) Zijn tweede argument is Romeinen 4:6-8.

Dauids zonden werden hem niet toegerekend als ongerechtigheid.

Paulus haalt Psalm 32:1-2 aan om zijn argument te bevestigen. David zegt dat de mens aan wie de HEERE (de God Die Zichzelf in de Bijbel openbaarde) zijn zonde niet toerekent, gezegend is. Wat David “het niet toerekenen van ongerechtigheid” noemt, noemt Paulus “het toerekenen van gerechtigheid”. In overeenstemming met het parallelisme in de oudtestamentische poëzie is “het vergeven (het bedekken) van overtredingen” (zonden) hetzelfde als “het rechtvaardigen” (van de zondaar) en beiden zijn hetzelfde als “het niet toerekenen van ongerechtigheden/zonden”. De ongerechtigheden/zonden van deze mensen zullen hen op de oordeelsdag niet worden toegerekend! Jesaja zegt, “Want U heeft al mijn zonden achter Uw rug geworpen” (Jesaja 38:17). Micha zegt, “Hij (God) zal onze ongerechtigheden vertrappen, ja, U zult al hun zonden werpen in de diepte van de zee” (Micha 7:19). En God zegt, “Want Ik zal wat hun ongerechtigheden betreft genadig zijn en aan hun zonden en hun wetteloos gedrag beslist niet meer denken” (Hebreeën 8:12)!

Hoewel “het vergeven van zonden” een deel is van de rechtvaardiging, is “de rechtvaardiging” veel meer! De “rechtvaardiging” bestaat uit:

- de vergeving (kwijtschelding) van ongerechtigheden/zonden
- de verklaring dat de gelovige 100% rechtvaardig in Gods ogen is
- de acceptatie in Gods familie (volk, Gemeente, Koninkrijk)
- en de ervaring van de liefde van God (een uitverkoren geliefde van de God van de Bijbel te zijn)

Maar omdat dit Bijbelgedeelte spreekt over “het niet toerekenen van zijn ongerechtigheden (zonden) tegen hem”, is het een bewijs dat gelovigen gedurende de oudtestamentische periode gerechtvaardigd werden door hun geloof en niet door hun werken (van de godsdienstige wet)! Dit Bijbelgedeelte noemt iemand niet gelukkig omdat hij goede of godsdienstige werken verricht, maar in tegendeel omdat zijn slechte werken en gebrek aan godsdienstige werken hem niet worden toegerekend, hij er niet voor gestraft wordt, maar volkomen kwijtgescholden is. Omdat Jezus Christus de losprijs voor hem betaald heeft (Markus 10:45; 1 Petrus 1:18-19), zal hij heel zeker in de laatste oordeelsdag niet veroordeeld en verdoemd worden! Wat de Bijbel als een werkelijke zegen beschouwt, is niet het toerekenen van een verdiende beloning voor het onderhouden van bepaalde godsdienstige wetten³, maar het toerekenen (schenken) van volkomen onverdiende genade door het geloof!

4:9-13

Ontdekking 2. Paulus gebruikt nog twee argumenten die bewijzen dat gerechtigheid door het geloof altijd al de enige weg tot verlossing in de Bijbel was.

Hij vergelijkt het veel vroegere geloof van Abraham met zijn veel latere besnijdenis. En hij maakt een tegenstelling tussen de rechtvaardiging door het geloof en beweerde rechtvaardiging door de werken van de wet.

(3) Zijn derde argument is Romeinen 4:9-12.

Abraham werd gerechtvaardigd, niet door zijn latere besnijdenis, maar door zijn vroegere geloof.

Paulus stelt de vraag, “Was deze rechtvaardiging door het geloof alleen bedoeld voor de besneden Joden⁴ of ook voor onbesneden heidenen (niet-Joden)?” Hij vraagt of Abraham gerechtvaardigd werd toen hij nog onbesneden was of pas

---

¹ De “thora” van de Joden, “de wet” van de christenen of de “sharia” van de Moslims.

² De heidenen of “ongelovigen” (de mensen die geen godsdienst hebben).

³ De godsdienstige wetten worden in “de ceremoniële wet” van de Joden of in de “din” van de Moslims beschreven.

⁴ en besneden Moslims

later nadat hij besneden werd. Het feit dat Abraham geloofde en door God gerechtvaardigd werd (Genesis 15:4-6) minstens 14 jaar voordat hij besneden werd (Genesis 17:1-14), bewijst dat de besnijdenis (het onderhouden van de wet) niet een noodzakelijke voorwaarde voor de rechtvaardiging is en ook niet de methode voor de rechtvaardiging is! De besnijdenis droeg niets bij tot Abrahams geloof of tot zijn rechtvaardiging door zijn geloof, eenvoudig omdat de besnijdenis toen nog niet bestond onder Gods volk!

Maar toen de besnijdenis 14 jaar later werd ingesteld, had het wel een relatie tot geloof. De besnijdenis was niet een menselijke rite om je identiteit met een bepaald ras te bewijzen, maar had een geestelijke betekenis en waarde. De besnijdenis werd door God gedurende de oudtestamentische periode ingesteld als “een teken en zegel van Zijn genadeverbond” met Abraham en het nageslacht van Abraham (Genesis 17:11). De besnijdenis werd het teken en zegel van de rechtvaardiging door het geloof. Als “een teken” betekende de besnijdenis dat geloof dat rechtvaardigt bestond en aanwezig was (het geloof van Abraham rechtvaardigde hem). Als “een zegel” garandeerde de besnijdenis dat zijn geloof dat hem rechtvaardigde echt was en door God geaccepteerd werd. De besnijdenis (van Abraham en van alle mannelijke leden van zijn huishouding) als een teken en een zegel van het genadeverbond was tegelijk een teken en zegel dat het geloof aanwezig was en dat dit geloof door God als gerechtigheid gerekend werd! Zonder dit geloof was het genadeverbond van God en de besnijdenis die door de mens uitgevoerd werd volkomen zinloos en waardeloos!

Abraham ontving de besnijdenis als een teken en zegel van God zodat hij niet alleen de vader van alle onbesneden gelovigen (gelovigen uit de heidenen), maar ook de vader van alle besneden gelovigen (gelovigen uit de Joden) zou zijn. Met betrekking tot de onbesneden gelovigen uit de heidenen, garandeert het feit dat Abraham door het geloof gerechtvaardigd werd lang voordat hij besneden werd, dat onbesneden gelovigen in Jezus Christus (christenen uit de heidenen) ook gerechtvaardigd zullen worden. En met betrekking tot de besneden gelovigen garandeert niet het feit dat zij besneden zijn, maar het feit dat zij in de voetsporen van de gelovige Abraham volgen ook dat besneden gelovigen in Jezus Christus (christenen uit de Joden) gerechtvaardigd zullen worden (Romeinen 4:12). Mensen zijn gerechtvaardigd door geloof en niet door de besnijdenis (het doen van de wet).

(4) Zijn vierde argument is Romeinen 4:13.

Abraham ontving Gods belofte dat hij de erfgenaam van de wereld zou zijn, niet door onderhouding van de wet, maar door de gerechtigheid van zijn geloof.

“De wet” is hier niet de Mozaïsche Wet die pas in 1447 v.C. op de Sinai gegeven werd. Abraham ontving de belofte van God in 2092 v.C. (Genesis 12:4; Genesis 15:4-19) 215 jaar vóór vertrek van Jakob naar Egypte (1877 v.C.) en daarna nog 430 jaar vóór de wetgeving bij de Sinaï (Galaten 3:17). Het genadeverbond met Abraham werd niet door de wetgeving met Mozes opgeheven (Galaten 3:17-22)!

“De wet” is ook niet de hele oudtestamentische openbaring, omdat die ook getuigt van de werkelijkheid van de rechtvaardiging door het geloof (Romeinen 3:21).

“De wet” is hier de wet die bestaat uit religieuze geboden en verboden die gehoorzaamheid aan God vereist en werken van de wet suggereert. Het is Gods heilige en rechtvaardige eis dat alle mensen 100% rechtvaardig leven en dat alle ongerechtigheid 100% gestraft moet worden. De wet beveelt gehoorzaamheid, maar brengt toorn als die overtreden wordt. De tegenstelling is tussen “de wet die geen genade kent wanneer die overtreden wordt” en “Gods belofte die uit genade geschonken wordt”.

4:14-16

Ontdekking 3. De belofte van God kan niet ontvangen worden door de werken van de wet, maar alleen door geloof.

Met betrekking tot de rechtvaardiging sluiten “de werken van de (religieuze) wet” en “geloof in God” elkaar uit! Joden, christenen en Moslims of elke mens die bij de religieuze wet leeft, zijn mensen die proberen in Gods ogen gerechtvaardigd te worden (behouden te worden, het Paradijs of de hemel te verwerven⁵) door de werken van de wet (door de religieuze wet zo goed mogelijk te onderhouden). Maar omdat mensen voortdurend de wet overtreden en de wet nooit volkomen kunnen onderhouden, brengt de wet de toorn van God in plaats van de rechtvaardiging door God!

Romeinen 4:15 zegt, “Waar geen wet is, is ook geen overtreding”. Hier betekent het woord “wet” de rechtseis of de rechtvaardige vereisten van God, namelijk, dat alle mensen volmaakt rechtvaardig moeten zijn en leven en dat alle overtredingen van de wet gestraft moeten worden! Het is al duidelijk dat niemand voldoet aan Gods rechtseis! Als Paulus zegt, “Waar geen wet is, is ook geen overtreding”, dan bedoelt hij niet te zeggen dat er mensen zijn die nooit de wet overtreden hebben, omdat zij nooit de geschreven wet in bezit hadden. Hij legt de nadruk precies op het tegengestelde: omdat alle mensen in de wereld de wet (als rechtseis van God) bezitten, hetzij in geschreven vorm in een boek (Romeinen 2:27; 3:21), hetzij op hun harten geschreven (Romeinen 2:14-15), hebben zij allen de wet overtreden! En omdat zij allen de wet hebben overtreden, staan zij allen onder Gods toorn! Omdat de wet de toorn van God voortbrengt, kan de wet niet de genade van God voortbrengen die de grond is voor zowel de belofte van God als het geloof van de mens in Gods belofte!

---

⁵ Hindoes proberen door yoga of goed karma zogenaamd één te worden met Brahman (dat wat alles bezielt); Boeddhisten proberen door het achtvoudige pad verlicht te worden en zo het lijdenloze Nirvana te bereiken. Een sekte probeert door veel te getuigen één van de 144000 uitverkorenen te worden, enz. enz.

Dus, overal waar Joden, christenen en Moslims proberen door de werken van de wet gerechtvaardigd te worden, is er geen enkel belofte van de God van de Bijbel. Dus is het menselijke geloof in iets wat niet bestaat volkomen zinloos! De menselijke werken van de wet en de goddelijke genade sluiten elkaar volkomen uit! Daarom kunnen volgens Romeinen 4:16 Gods genade en Gods belofte nooit ontvangen worden door menselijke werken van de wet! En daarom kunnen alle mensen die volgens de wet leven, ongeacht of zij Joden, christenen of Moslims zijn, nooit erfgenamen van Gods belofte of Gods genade worden!

4:16b-17a

Ontdekking 4. Gods belofte: de ontvanger en de inhoud.

(1) Gods belofte werd aan Abraham en zijn “zaad” gedaan.

In Galaten 3:16-17 is het “zaad” van Abraham niemand minder dan Jezus Christus alleen! Maar in Romeinen 4:16 is het “zaad” van Abraham “het collectieve nageslacht” van Abraham. Gods belofte werd gedaan aan “het hele nageslacht” (Romeinen 4:16) dat bestaat uit “vele volken” (Romeinen 4:17; zie Openbaring 21:3, “volken” in meervoud). Deze volken bestaan uit degenen uit het Joodse volk die de geschreven wet in de tijd van Mozes ontvangen hadden en evenals Abraham geloofden in Gods belofte aangaande de komende Messias (Zaad)(zie Genesis 12:3; 15:5-6; 22:17-18) en bestaan uit degenen uit de (heidense) volken die geen geschreven wet ontvangen hadden, maar wel als Abraham geloofden in Gods beloofde Messias, Jezus Christus.

Dus, de belofte van God is alleen gegeven aan mensen die in het Zaad, de komende Messias, Jezus Christus, geloven, hetzij zij van nature besneden Joden zijn, hetzij zij van nature onbesneden niet-Joden zijn. Abraham is de vader, niet van twee groepen mensen, namelijk:

- Israël (besneden Joden waarvan velen niet in Jezus Christus geloven)(zie Hosea 1:6,8 en Jesaja 1:10)⁶
- En de gemeente (Kerk)(onbesneden heidenen waarvan ook niet allen in Jezus Christus geloven) (zie Matteüs 7:21; Matteüs 13:36-43)

Abraham is de vader van één groep mensen⁷, namelijk, alle mensen die geloven in Jezus Christus, ongeacht of zij oorspronkelijk komen uit het besneden volk van Israël of uit de onbesneden heidense volken.

(2) De inhoud van de belofte is dat Abraham en zijn “zaad” erfgenamen van de wereld zouden worden.

De belofte verwijst naar de belofte die God vanaf Genesis 12:3 bij herhaling deed, namelijk, dat God in Abrahams Zaad (enkelvoud: Jezus Christus) alle families (volken) op de aarde zou zegenen. God heeft beloofd dat niets minder dan Jezus Christus en alle gelovigen in Jezus Christus “de wereld” zouden beërven (Romeinen 4:13). Zij zouden de heerschappij over de hele wereld krijgen. Deze belofte zal pas helemaal in vervulling gaan bij de wederkomst van Jezus Christus, wanneer Hij alle dingen gaat herstellen (Handelingen 3:21), wanneer de schepping bevrijd zal worden van de slavernij aan het verderf (Romeinen 8:21), wanneer Hij alle dingen in de hemel en op de aarde weer in Christus bijeen gaat brengen (Efeziërs 1:10), en wanneer Christus en alle christenen de nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen beërven (2 Petrus 3:13; Openbaring 21:1-2)!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 4:1-17a te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Besprek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

4:3-5

Vraag 1. Wat is de betekenis van het woord “rekenen” (toerekenen)?

Aantekeningen. Romeinen 4:3-5 spreekt niet over een mens die iets doet, maar over een mens die gelooft. Zijn geloof wordt hem tot gerechtigheid gerekend (toegerekend). Het woord “rekenen (toerekenen)” is een belangrijk woord in de brief aan de Romeinen. Het kan het volgende betekenen:

- crediteren op zijn rekening (bv. geld als een compensatie voor geleverd werk)
- toeschrijven van een kwaliteit, een verklaring doen en vervolgens een persoon zo beschouwen en behandelen (bv. gerechtvaardigd)

Het woord “toerekenen” is een wettelijke of juridische uitdrukking en het betekent dat de relatie van de persoon tot God en tot Gods vereisten in de wet veranderd zijn nog voordat er iets veranderd in zijn morele gedrag. De Bijbel zegt dat

⁶ In Hosea 1:6,8 noemt God Israël “niet geliefd” en “niet Mijn volk”. In Jesaja 1:10 noemt God Israël “Sodom en Gomorra”. In Romeinen 9:6 zegt Paulus dat niet allen in het natuurlijke Israël “geestelijke Israël” of “het Israël van God” is.

⁷ Het ware “Israël” wordt niet door God *beëindigd* of door de nieuwtestamentische Gemeente (Kerk) *vervangen*, maar wordt *voortgezet* op een hoger vlak (van werkelijkheden in plaats van schaduwen) en *uitgebreid* (vergroot) om de gelovigen in de heidense volken in te sluiten.

God de gelovige iets niet toerekent (toeschrijft) wat in werkelijkheid wel tot hem behoort (namelijk: zijn ongerechtigheid of zonde)(Jesaja 53:5-6; Psalm 32:1-2; Romeinen 4:7-8).

En de Bijbel zegt dat God de gelovige iets wel toerekent (toeschrijft) wat in werkelijkheid helemaal niet tot hem behoort (namelijk de gerechtigheid van Jezus Christus) (2 Korintiërs 5:21).

De straf voor onze zonden wordt plaatsvervangend door Jezus Christus gedragen. Onze zonden worden Hem toegerekend. En de vereiste gerechtigheid wordt plaatsvervangend door Jezus Christus verworven (1 Korintiërs 5:21). Zijn gerechtigheid wordt ons toegerekend. Door Zijn dood, opstanding, hemelvaart en troonsbestijging is Jezus Christus “de verlossing” (gerechtigheid, heiligheid en losprijs) van de christen geworden (1 Korintiërs 1:30).

4:3

Vraag 2. Wat precies werd Abraham tot gerechtigheid gerekend?

Aantekeningen. Het woord “rekenen” of “toerekenen” betekent “iets aan iemand toeschrijven”. Dezelfde uitdrukking “het werd hem toegerekend” wordt van Abraham in Genesis 15:6 en van Pinehas in Psalm 106:30-31 gebruikt. Maar hoewel de woorden dezelfde zijn, zijn de contexten verschillend.

(1) De daad van Pinehas werd hem tot gerechtigheid gerekend.

In Numeri 25:1-9 brak er een plaag uit onder de Israëlieten, omdat zij in geestelijke en seksuele immoraliteit vervielen. Zij aanbaden afgoden en bedreven seksuele immoraliteit. Pinehas, de zoon van de hogepriester, stond op en trad in deze situatie van goddeloosheid en onrecht tussenbeide door sommige van de overtreeders te straffen. Zijn geloof in God produceerde toewijding en ijver voor God in zijn hart en zijn daad van toewijding en ijver voor God werd hem tot gerechtigheid toegerekend. Zijn daad werd door God beschouwd als een goede daad in een religieus ethische zin, dat wil zeggen, op het gebied van de heiliging van zijn gedrag en niet in een religieus wettelijke zin. Pinehas deed iets voor God! Pinehas werd niet noodzakelijk door zijn daad van toewijding en ijver behouden (gered, verlost, in Gods ogen gerechtvaardigd)!

(2) Het geloof van Abraham werd hem tot gerechtigheid gerekend.

God beloofde Abraham dat hij alle volken op aarde zou zegenen “in Abrahams Zaad” (Genesis 12:3; Genesis 22:18; Handelingen 3:25). “Abraham geloofde God en dat werd hem tot gerechtigheid gerekend” (Genesis 15:6; Romeinen 4:3; Galaten 3:6). Het geloof van Abraham in God en Gods belofte (met betrekking tot de komende Messias) werd hem tot gerechtigheid toegerekend. Zijn geloof werd door God beschouwd als een goede daad in een religieus wettelijke zin, dat wil zeggen, op het gebied van de rechtvaardiging door God en niet in een religieus ethische zin. God deed iets voor Abraham! Zijn geloof in de belofte van God werd beschouwd als de juiste reactie (antwoord) op het gebied van de rechtvaardiging. Abraham werd door zijn geloof behouden (gered, verlost, in Gods ogen gerechtvaardigd)! God verklaarde hem “rechtvaardig” en beschouwde en behandelde hem voortaan als volkomen rechtvaardig.

Het hele argument in Romeinen 4 is gebaseerd op de tegenstelling tussen “de rechtvaardiging door geloof” en “de rechtvaardiging door werken van de wet”. Als Paulus het voorbeeld van Pinehas in plaats van Abraham had gebruikt, zou hij zijn argument in hoofdstuk 4 geweld aangedaan hebben. De onderwerpen in deze twee Bijbelgedeelten zijn volkomen verschillend! Abraham werd een gelovige (iemand die in Gods ogen rechtvaardig geworden is), maar Pinehas leefde als een gelovige en demonstreerde dat hij een rechtvaardig mens was door een rechtvaardige daad te verrichten.

Volgens Genesis 15:6 deed God bepaalde beloften aan Abraham: Abraham zou zelf een zoon krijgen en zijn nageslacht zou zo omvangrijk als de sterren aan de hemel zijn. Hoewel deze beloften nog geen werkelijkheid geworden waren, geloofde Abraham dat God ze op Zijn tijd zou vervullen. Gods beloften werden niet met ongeloof, maar met geloof ontvangen. Zijn geloof werd niet als een rechtvaardige of goede daad van een gelovig mens gerekend en ook niet als een daad die gecompenseerd of beloond dient te worden (op zijn rekening gecrediteerd dient te worden). Zijn geloof was integendeel het instrument waardoor God de gerechtigheid van Christus aan hem toeschreef. Zijn geloof was de lege hand waarmee hij Gods onverdiende gave van gerechtigheid (genade) in ontvangst nam (zie Romeinen 5:17).

Daarom verklaarde God Abraham volkomen en volmaakt rechtvaardig in Zijn ogen en beschouwde en behandelde hem voortaan en voor eeuwig als volkomen en volmaakt rechtvaardig!

4:13

Vraag 3. Wat betekent het dat God beloofde dat Abraham erfgenaam van de wereld zou zijn?

Aantekeningen. God deed een belofte aan Abraham en aan al zijn kinderen, dat zij samen met Jezus Christus erfgenamen van de hele wereld zouden zijn. God beloofde drie dingen aan Abraham:

- Het Beloofde Land (het gebied tussen de rivier de Eufraat en de grens van Egypte) zou aan Abraham en zijn nageslacht gegeven worden (Genesis 15:5-7 en Genesis 22:17-18)
- Zijn nakomelingen (dus niet alleen Joden) zouden ontelbaar zijn als de sterren aan de hemel en het zand aan zee.
- In Abrahams “Zaad” (enkelvoud) zouden alle families (volken) van de aarde gezegend worden.

De eerste twee onderdelen van Gods belofte zijn al in vervulling gegaan toen Jozua het Beloofde Land veroverd had (Jozua 21:43-45; zie 23:14-16). Maar het derde onderdeel van Gods belofte begon pas in vervulling te gaan met de eerste komst van Jezus Christus naar de aarde!

Abraham geloofde wat God hem beloofde, vooral dat in zijn Zaad God alle families (volken) van de aarde zou zegenen! Dit betekent dat Abraham (ongeveer 2000 jaar v.C.) geloofde in de komst van de Verlosser, Jezus Christus (Galaten 3:16)! Abrahams geloof in de komende Verlosser Jezus Christus was het middel om Abraham te rechtvaardigen.

De Joden geloofden dat alleen Joden het Beloofde Land zouden beërven, omdat zij dachten dat zij de wet onderhielden, vooral de besnijdenis. Maar volgens Romeinen 4:13 en 16 werd Gods belofte gedaan aan “al Abrahams geestelijke kinderen”, dat wil zeggen, aan alle mensen die geloofden in Jezus Christus vanuit zowel de Joden als de heidenen (niet-Joden).

God beloofde dat alle gelovigen in Jezus Christus samen met hun Hoofd en Vertegenwoordiger, Jezus Christus, niet alleen maar een klein landje in het Midden Oosten (het land Israël), zou beërven, maar de hele wereld! Deze belofte zal volledig in vervulling gaan bij de wederkomst van Jezus Christus als Hij Zijn Koninkrijk in zijn finale fase in al zijn heerlijkheid op de nieuwe aarde vestigt in het Oosten, het Midden-Oosten, het Westen, het Noorden en het Zuiden!

Dan zal volgens Daniël 7:27, “het koningschap en de heerschappij en de grootheid van de koninkrijken onder heel de hemel gegeven worden aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste. Zijn koninkrijk zal een eeuwig koninkrijk zijn en alles wat heerschappij heeft, zal Hem eren en gehoorzamen.” Dan zal de ware godsdienst (het geloof in Jezus Christus) de nieuwe aarde vullen.

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 4:1-17a.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 4:1-17a.

- 4:2-5. Christenen hebben niets om zich op te beroemen in de tegenwoordigheid van God. Zij kunnen nooit roemen dat zij God gehoorzaamd hebben of dat zij de godsdienstige wet gehouden hebben!
- 4:3. De onderwijzingen van de Bijbel zijn de finale grond voor de waarheid.
- 4:5-8. Als je zonden nog niet vergeven zijn, geloof dan in Jezus Christus. Als je gelooft in de God die de onrechtvaardige rechtvaardigt door Jezus Christus, zal Hij al je zonden vergeven en je zonden nooit meer tegen je laten tellen (zie Hebrëeën 8:12). Hij zal je voor altijd als volkomen (100%) rechtvaardig in Zijn ogen beschouwen en behandelen!
- 4:9-12. De zegen van God die bestaat uit 100% *vergeving* van zonden en 100% *acceptatie* als Zijn geestelijke kind, is niet alleen voor besneden Joden en Moslims die in Jezus Christus geloven, maar ook voor onbesneden niet-Joden (heidenen) die in Jezus Christus geloven.
- 4:13. Geloof in Jezus Christus heeft niet alleen de grootst mogelijke *geestelijke* gevolgen (m.n. het eeuwige leven), maar ook de grootst mogelijke *fysieke* gevolgen (het beërven van de hele wereld).⁸
- 4:14-16. Als je volgens de wet leeft, zul je gegarandeerd *nooit door God gerechtvaardigd worden, nooit in het Paradijs komen* en nooit één van Gods beloften beërven! Maar als je uit genade door geloof in Jezus Christus en Zijn volbrachte verlossingswerk leeft, zul je heel zeker al Gods beloften beërven, dus ook dat je een erfgenaam van de hele nieuwe aarde zal zijn!

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 4:1-17a.

Romeinen 4:5 zegt dat geloof in “de God die goddeloze en onrechtvaardige mensen door Jezus Christus rechtvaardigt” je tot gerechtigheid gerekend zal worden. Ik beseft dat ik gerechtvaardigd ben, niet omdat God me compenseert of beloont voor welk religieuze of goede werk dan ook dat ik gedaan heb, maar op grond van wat Jezus Christus voor mij en in mijn plaats gedaan heeft. Mijn rechtvaardiging is een werkelijkheid geworden op het moment dat ik in Jezus Christus ging geloven.

Romeinen 4:12 zegt niet dat *besneden* mensen (mensen die de wet houden) gerechtvaardigd worden, maar wel dat *gelovige* mensen in Jezus Christus gerechtvaardigd worden, zelfs al waren zij vroeger besneden (Jood of Moslim) geweest. Ik beseft dat geen godsdienstige ceremonie als bv, de besnijdenis of de doop met water een mens kan rechtvaardigen. Niets wat mensen of een gemeente/kerk doet, kan mij voor God rechtvaardigen. De besnijdenis in het Oude Testament was niet de voorwaarde of middel tot de rechtvaardiging, maar is eerder het teken of het zegel van de rechtvaardiging door het geloof! Zo is ook in het Nieuwe Testament de doop met water nooit een voorwaarde of middel

⁸ Het beërven van de hele wereld (nieuwe aarde) na de wederkomst van Christus is iets heel anders dan het welvaartsevangelie dat rijkdom hier en nu aan de gelovigen belooft

voor de rechtvaardiging, maar is eerder het teken en de zegel van de rechtvaardiging door het geloof (Kolossenzen 2:11-12; Romeinen 2:28-29).

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 4:1-17a.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

[VOORBEDE]

BID VOOR ANDEREN

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

[OPDRACHTEN]

VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. **Toewijding.** Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.
2. **Verkondig, onderricht of bestudeer** de Bijbelstudie uit Romeinen 4:1-17a samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. **Persoonlijke tijd met God.** Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **2 Kronieken 16, 18, 20 en 26**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. **Memorisatie. (3) De bedieningen van de Gemeente. Efeziërs 4:12-13.** Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. **Onderricht.** Bereid **de gelijkenis van “de twee zonen”** in Matteüs 21:28-32 en **de gelijkenis van “de verdorde vijgenboom”** in Lukas 13:1-9 thuis voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
5. **Gebed.** Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
6. **Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij.** Doe dit ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.